

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא בית שמאי אומרים מקנה ולא בעי מדיח	[בית שמאי]											ק.ה.
ובית הלל אומרים מדיח ולא בעי מקנה	[בית הלל]											ק.ה.
אין קינוח פה אלא בפת	אלא הא דאמר רבי זירא:											ק.ה.
כמאן - כב"ש?												ק.ה.
אלא, בית שמאי אומרים: מקנה ולא בעי מדיח	[בית שמאי]											ק.ה.
ובית הלל אומרים: אף מדיח	[בית הלל]											ק.ה.
הוי ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל, ולתנייה גבי קולי בית שמאי והומרי בית הלל												ק.ה.
אלא, בית שמאי אומרים: מקנה והוא הדין למדיח	[בית שמאי]											ק.ה.
וב"ה אומרים: מדיח - והוא הדין למקנה	[בית הלל]											ק.ה.
מר אמר חדא, ומר אמר חדא, ולא פליגי.												ק.ה.
אין קינוח הפה אלא בפת	גופא, אמר רבי זירא:											ק.ה.
והני מילי - בדחיטי, אבל בדשערי - לא												ק.ה.
ודחיטי נמי, לא אמרן אלא בקריא, אבל בחמימא - משטר שטרי												ק.ה.
והני מילי ברכיכא, אבל באקושא - לא.												ק.ה.
והלכתא: בכל מילי הוי קינוח, לבר מקמחא תמרי וירקא.												ק.ה.
כמה ישהה בין בשר לגבינה?	בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן:											ק.ה.
ולא כלום	א"ל: רבי יוחנן]											ק.ה.
איני												ק.ה.
אכל בשר - אסור לאכול גבינה, גבינה - מותר לאכול בשר	והא אמר רב חסדא:											ק.ה.
אלא, כמה ישהה בין גבינה לבשר?	[בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן]											ק.ה.
ולא כלום.	א"ל: רבי יוחנן]											ק.ה.
אכל בשר - אסור לאכול גבינה, גבינה - מותר לאכול בשר.	גופא, אמר רב חסדא:											ק.ה.
בשר שבין השינים מהו?	רב אחא בר יוסף לרב חסדא:											ק.ה.
(במדבר י"א) הבשר עודנו בין שיניהם.	קרי עליה: [רב חסדא]											ק.ה.
אנא, להא מלתא, חלא בר חמרא לגבי אבא, דאילו אבא - כי הוה אכיל בשרא האידינא לא הוה אכל גבינה עד למחר עד השתא, ואילו אנא - בהא סעודתא הוא דלא אכילנא, לסעודתא אחריתא - אכילנא.	מר עוקבא:											ק.ה.
אנא, להא מלתא, חלא בר חמרא לגבי אבא, דאילו אבא - הוה סירר נכסיה תרי זמני ביומא, ואנא לא סיררנא אלא חדא זימנא.	שמואל:											ק.ה.
שמואל לטעמיה												ק.ה.
מאן דסירר נכסיה כל יומא - משכח אסתירא.	דאמר שמואל:											ק.ה.
אביי הוה סירר נכסיה כל יומא ויומא, יומא חד פגע באריסיה דדרי פתכא דאופי	[אביי]											ק.ה.
אמר ליה: הני להיכא?	[אביי]											ק.ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: לבי מר												◊	קה.
אמר ליה: כבר קדמוך רבנן.	[אבין]											◊	קה.
רב אסי היה סויר נכסה כל יומא, אמר: היכא ניהו כל הני אסתירי דמר שמואל?	[רב אסין]											◊	קה.
יומא חד חזא צינורא דבדקא בארעיה, שקליה לגלימיה, כרכיה אותביה בגוה, רמא קלא אתו אינשי סכרוה. אמר אשכחתינהו לכולהו איסתרי דמר שמואל.	[רב אסין]											◊	קה.
מים ראשונים - מצוה, ואחרונים - חובה.	רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיין:											◊	קה.
מים ראשונים ואחרונים - חובה, אמצעיים - רשות	מיתבי:											◊	קה.
מצוה לגבי רשות - חובה קרי לה.												◊	קה.
מים ראשונים ואחרונים - חובה, אמצעיים - רשות	גופא:											◊	קה.
ראשונים - נוטלין בין בכלי בין על גבי קרקע, אחרונים - אין נוטלין אלא בכלי	[אמרי לה]											◊	קה.
אין נוטלין על גבי קרקע	ואמרי לה:											◊	קה.
מאי בנייהו?												◊	קה.
איכא בנייהו - קינסא												◊	קה.
מים ראשונים - נוטלין בין בחמין בין בצונן, אחרונים - אין נוטלין אלא בצונן, מפני שחמין מפעפעין את הידים ואין מעבירין את הוזהמא.												◊	קה.
מים ראשונים נוטלין בין בחמין בין בצונן.												◊	קה.
לא שנו אלא שאין היד סולדת בהן, אבל היד סולדת בהן - אין נוטלין בהן	רב יצחק בר יוסף אמר רבי ינאי:											◊	קה.
ואיכא דמתני לה אסיפא:												◊	קה:
אחרונים אין נוטלין אלא בצונן, אבל בחמין - לא	[סיפא]											◊	קה:
לא שנו אלא שהיד סולדת בהן, אבל אין היד סולדת בהן - נוטלין	רב יצחק בר יוסף אמר רבי ינאי:											◊	קה:
מכלל דראשונים - אף על פי שהיד סולדת בהן מותר.												◊	קה:
אמצעיים רשות												◊	קה:
לא שנו אלא בין תבשיל לתבשיל, אבל בין תבשיל לגבינה - חובה.	רב נחמן:											◊	קה:
מפני מה אמרו מים אחרונים חובה - שמלח סודמית יש, שמסמא את העינים.	רב יהודה בריה דרבי חייא:											◊	קה:
ומשתכח כי קורטא בכורא.	אביי:											◊	קה:
כל מלוהא מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◊	קה:
לא מבעיא.	אמר ליה: [רב אשין]											◊	קה:
מריש הוא אמינא האי דלא משו מיא בתראי על ארעא - משום זוהמא	אביי:											◊	קה:
משום דשריא רוח רעה עלייהו.	אמר לי מר: [רבה]											◊	קה:
מריש הוא אמינא, האי דלא שקיל מידי מפתורא כי נקיש אינשי כסא למשתי - שמא יארע דבר קלקלה בסעודה	ואמר אביי:											◊	קה:
משום דקשי לרוח צרדא	אמר לי מר: [רבה]											◊	קה:
ולא אמרן - אלא דשקיל ולא מנהדר, אבל משקל ואהדורי - לית לן בה												◊	קה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קנה:	
ולא אמרן - אלא חוץ לארבע אמות, אבל תוך ארבע אמות - לית לן בה											■	◇	קנה:
ולא אמרן - אלא מידי דצריך לסעודתא, אבל מידי דלא צריך לסעודתא - לית לן בה											■	◇	קנה:
מר בר רב אשי קפיד אפילו אאסיתא ובוכנא דתבלי - מידי דצריכי לסעודתא.	[מר בר רב אשי]										■	◇	קנה:
מריש הוה אמינא, האי דכנשי נשוורא - משום מנקירותא.	ואמר אביי:										○	◇	קנה:
משום דקשי לעניותא.	אמר לי מר: [רבה]										■	◇	קנה:
ההוא גברא, דהוה מהדר עליה שרא דעניותא ולא הוה יכיל ליה - דקא זהיר אנשוורא טובא, יומא חד כרך ליפתא איבלי											○		קנה:
אמר: השתא ודאי נפל בידאי											○		קנה:
בתר דאכיל - איתיה מרא עקרינהו ליבלי שדינהו לנהרא											○		קנה:
שמעיה דקאמר: ווי דאפקיה ההוא גברא מביתיה.											○		קנה:
מריש הוה אמינא, האי דלא שתי אופיא - משום מאיסותא	ואמר אביי:										○	◇	קנה:
משום דקשי לכרסם	אמר לי מר: [רבה]										■	◇	קנה:
מישתיה - קשה לכרסם											■		קנה:
מינפח ביה - קשיא לרישא											■		קנה:
מדחיה - קשיא לעניותא											■		קנה:
מאי תקנתיה?											^		קנה:
לשקעיה שקועי											!		קנה:
לכרסם דחמרא - שיכרא, דשיכרא - מיא, דמיא - לית ליה תקנתא											!	◇	קנה:
והיינו דאמרי אינשי: בתר עניא אזלא עניותא.											■	◇	קנה:
מריש הוה אמינא, האי דלא אכלי ירקא מכישא דאסר גינאה - משום דמיהזי כרעבתנותא	ואמר אביי:										○	◇	קנה:
משום דקשי לכשפים.	אמר לי מר: [רבה]										■	◇	קנה:
רב חסדא ורבה בר רב	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]										○	◇	קנה:
אמרה להו ההיא מטרוניתא: אותבן בהדיין											○		קנה:
לא אותבוה	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]										○		קנה:
אמרה מלתא - אסרתה לארבא											○		קנה:
אמרו אינהו מילתא - שרייה	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]										○		קנה:
אמרה להו: מאי איעביד לכו, דלא מקנח לכו בחספא, ולא קטיל לכו כינה אמניכו, ולא אכיל לכו ירקא מכישא דאסר גינאה.											○	◇	קנה:
מריש הוה אמינא, האי דלא אכלי ירקא דנפל אתכא - משום מאיסותא, אמר לי מר: משום דקשה לריח הפה. ואמר אביי: מריש הוה אמינא, האי דלא יתבי תותי מרוזבא - משום שופכים	ואמר אביי:										○	◇	קנה:
משום דשכיחי מזיקין.	אמר לי מר: [רבה]										■	◇	קנה:
הנהו שקולאי דהוו דרו חביתא דחמרא, בעו לאיתפוחי, אותבוה תותי מרוזבא - פקעה, אתו לקמיה דמר בר רב אשי											○	◇	קנה:
אפיק שיפורי שמתיה	[מר בר רב אשי]										○		קנה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אתא לקמיה												○	קה:
אמר ליה: אמאי תעביד הכי?	[מר בר רב אשי]											○	קה:
אמר ליה: היכי אעביד, כי אותביה באונאי?												○	קה:
אמר ליה: את בדוכתא דשכיחי רבים מאי בעית? את הוא דשנית, זיל שלים	[מר בר רב אשי]											■	קה:
אמר ליה: השתא נמי ליקבע לי מר זימנא, ואפרע												○	קה:
קבע ליה זימנא.	[מר בר רב אשי]											○	קה:
כי מטא זימנא - איעכב												○	קה:
כי אתא אמר ליה: אמאי לא אתית בזמנך?	[מר בר רב אשי]											○	קה:
אמר ליה: כל מילי דצייר וחתים וכייל ומני - לית לך רשותא למשקל מיניה, עד דמשכחינן מידי דהפקרא.												○	קה:
מריש הוה אמינא, האי דשדי מיא מפומא דחצבא - משום ציבתא	ואמר אביי:											○	קה:
משום דאיכא מים הרעים.	אמר לי מר-[רבה]											■	קה:
דהוא בר שיזא דהוה בי רב פפא, אזל לאתויי מיא מנהרא - איעכב												○	קה:
כי אתא, אמרו ליה: אמאי איעכבת?	[בי רב פפא]											○	קה:
אמר להו: עד דחלפי מים הרעים												○	קה:
אדהכי חזנהו דקא שדו מיא מפומא דחצבא	[בי רב פפא]											○	קה: